

FALTEN LOCALS pàg 3
Diverses entitats reclamen més espais per poder fer les seves tasques en condicions

DRETA DE L'EXAAMPLE pàg 11
Meritxell Neddermann porta la seva música a la Casa Elizalde en el marc del Festival Tangent

líniaeixample

cada dimecres

Setmanari • 7/7/2021 • Núm. 168 • liniaeixample.cat

El Gimnàs Sant Pau se salva després d'una llarga batalla

L'aparició de l'empresari Jaume Roures desencalla el conflicte i el nou projecte inclourà 36 pisos socials pàg 10

Foto: Joanna Chicheinitzky

PLAÇA CATALUNYA pàg 11
Un futur carril bici per trencar barreres entre l'Eixample i Ciutat Vella

A FONTS pàgs 12 i 13
El somni tecnològic produeix monstres

ESPORTS pàg 20
Les Panteres Grogues reivindiquen l'Orgull

No es rendeixen

El Casal Lina Òdena evita el desallotjament pàg 10

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
l'execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

20 ANYS POSA'T
LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

TALLA ADULT

INFANTIL

NOVA!
TALLA

CONNECTA'T AMB LA NATURA!

WWW.POSATLAGORRA.ORG - 93.237.79.79

@POSATLAGORRA

Un problema d'espai

» Entitats del districte duen a terme les seves activitats en precari per la manca d'equipaments
 » Aviat s'estrenarà un nou local municipal que millorarà aquesta realitat, però no la solucionarà

Alba Losada
BARCELONA

Diverses entitats del districte tenen una reivindicació que és tant simple com imprescindible per dur a terme les seves activitats: tenir més espai. Una realitat que és molt difícil de materialitzar a l'Eixample per la manca de locals existent.

Un primer exemple és el dia a dia dels Esquerdats, la colla castellera de l'Esquerra de l'Eixample. "Ara entrenem al pati de la Model, on no podem fer certs exercicis amb seguretat perquè ens hem d'agafar a les columnes que hi ha allà", explica la seva presidenta, Eli Jufresa. Des de l'altre costat del telèfon, afegeix que a les instal·lacions de l'antiga presó tampoc poden deixar col·locada permanentment la xarxa i "el terra especial" de seguretat, així com comptar amb un espai d'emmagatzematge per a "la roba d'assaig, les faixes o la documentació en general". Fins fa un temps guardaven el material a les cases dels diferents integrants de l'entitat, però "va arribar un punt que no era viable haver de tenir, per exemple, 200 samarretes a casa", conclou.

EL CAS D'UN CLUB ESPORTIU

Les dificultats amb les quals es troba la Colla Castellera són diferents de les que viu el Club Esportiu Vencit, però aquestes també són resultat de la manca d'equipaments. El seu coordinador, Carles Blanco, assenyala que compten amb el poliesportiu Centre Esportiu Municipal Estació del Nord i amb les pistes de tres escoles per fer les activitats esportives, però els falta una cosa que és gairebé igual d'important: un lloc on fer reunions d'en-

Un dels espais del nou local municipal per a tres entitats que s'estrenarà al número 317 del carrer Aragó. Foto cedida

trenadors, formacions o rebre els pares.

"És ridícul. Ens hem d'espavilar fent reunions amb els pares drets al pati d'alguna de les escoles, quan al final estem parlant dels seus fills i la seva educació", diu Blanco fent referència a una precarietat que veu "complicat" que es pugui solucionar. Tot i això, qualsevol petita millora seria un gran avenç: "Tant de bo poguéssim compartir amb altres entitats un espai per a trobades, encara que sigui un parell de dies a la setmana. S'agriria i es notaria molt".

TOTA UNA ODISSEA

Si necessitar equipaments extres ja és tot un repte, haver de trobar un local nou per fer totes les activitats pot ser una odissea. Aquesta és la situació de la Fundació Enllaç, que ofereix serveis jurídics, psicològics o d'acompanyament a gent gran LGTBI. Com

explica l'administratiu de l'entitat, Àlex San Rafel, el seu local és d'usdefruit i el contracte s'acaba en dos anys, la qual cosa ha fet que ja s'hagin posat a buscar-ne un de nou. A primera vista, es podria dir que encara els queda temps, però cal tenir en compte que es troben

"Fem les reunions amb els pares als patis de les escoles", diuen des del Club Esportiu Vencit

a la Dreta de l'Eixample i que "és complicat", diu San Rafel, trobar un lloc que s'adapti a les necessitats dels seus usuaris.

"Hem parlat amb casals i centres cívics per si els sobrava espai, però la cosa està molt saturada. Aquí hi ha moltes entitats i pocs llocs públics", assegura San Rafel,

que ahora recorda que una solució seria comptar amb un edifici exclusiu per a entitats, com és el cas del Casal Transformadors, situat al Fort Pienc. Però al final, sigui en unes instal·lacions d'aquest estil o no, l'entitat vol quedar-se a la Dreta de l'Eixample per mantenir el contacte que han tingut amb la seva gent des que hi van arribar el 2009.

ARAGÓ, 317

Aquest edifici al qual fan referència des de la Fundació Enllaç existeix i aviat s'estrenarà. Es tracta del nou local dels baixos del número 317 del carrer Aragó, a la Dreta de l'Eixample, que serà la nova seu de l'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample, el Casal la Dreixa i l'associació de comerciants Cor Eixample. En el cas de Cor Eixample, l'entitat fa anys que reclama un espai més gran que els permeti treballar en mi-

llors condicions. El seu local actual és al número 352 del carrer Consell de Cent, i a banda de no tenir cap visibilitat —es troba en un passadís interior— és molt petit. El seu president, Xavier Llobet, celebra que l'entitat pugui tenir un nou espai al local del carrer Aragó, tot i que només serà una petita oficina de poc més de 20 metres quadrats. Això els obligarà a seguir mantenint el local de Consell de Cent. "És un espai molt petit, però guanyarem visibilitat", afirma Llobet. El nou local rebrà el nom de 'Xamfrà 317'.

El problema, però, seguirà existint, tal com deixen clar des de l'AV Dreta de l'Eixample. "Aquest local és molt petit i no és suficient. Ja hem demanat al Districte que s'habiliti el garatge i el jardí del Taller Masriera sota la gestió de la Dreixa i de nosaltres mateixos", conclou Jaume Artigas, president d'aquesta associació de veïns.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

La lupa

Mercat immobiliari i lluites socials

per Jordi Muñoz

Foto: ACN

El mercat immobiliari és una de les forces amb més capacitat d'influència en la configuració de les ciutats. La lògica immobiliària és la que estratifica i segrega la població de les ciutats en barris amb nivells de renda tan diferents. Atrau i expulsa veïns i veïnes, i és un dels factors que més influència tenen en les condicions de vida de les persones que habitem les ciutats. El preu, la tipologia i qualitat dels habitatges i les oscil·lacions i incerteses associades a la lògica cíclica de mercat determinen molt la qualitat de la vida urbana.

Per això, la tendència a l'acumulació i extracció de rendes que es produeix en aquest mercat és un factor molt important de malestar ciutadà. A la Barcelona metropolitana ho coneixem bé. Des dels anys del barraquisme, primer, fins al *desarrollismo*, després. De l'escassetat a la construcció desordenada, i la proliferació de barris amb déficits de serveis i espais públics i habitatges de baixa qualitat. Després vindrien els anys de la bombolla immobiliària, la crisi posterior i les tensions actuals. Preus en creixement descontrolat que consumien cada cop un percentatge més gran de la renda de moltes famílies, escassetat d'habitatge, desplaçament de població cap a les perifèries, hipoteques abusives, precarietat perenne en el mercat de lloguer i assetjament immobiliari, sobretot als barris més atractius per al turisme.

Així, les forces del mercat immobiliari, amb la col·laboració indispensable de la justícia i (per activa o per passiva) dels poders legislatius i executius, han provocat onades successives de desnonaments, han arrossegat moltes persones a la precarietat habitacional i s'han multiplicat les ocupacions per necessitat.

Afortunadament, aquestes forces sempre han trobat resistències. A cada època hi ha hagut moviments socials de defensa de l'espai públic, de la ciutadania i del dret a l'habitatge que els han fet de contrapès. De vegades per la via directa i altres per la seva capacitat de pressió sobre les administracions.

A Barcelona, el 1931 hi va haver una gran vaga de lloguers, instigada per la CNT, en què desenes de milers de famílies van deixar de pagar els seus lloguers per aconseguir una rebaixa del 40%. En els anys del tardofranquisme, els veïns i veïnes de les noves perifèries es van organitzar, sovint amb contundència, per

És fonamental que les administracions es posin del costat del dret a l'habitatge

garantir que en el creixement desordenat de noves ciutats metropolitanas es tingués en compte l'espai públic, els equipaments i el transport per tal de garantir unes condicions de vida dignes als barris. Un dels casos més rellevants de tot aquest procés fou el de l'anomenat Pla Popular de Santa Coloma de Gramenet. El Pla va tenir com a un dels inspiradors l'arquitecte Xavier Valls, mort a l'atemptat d'Hipercor i recordat ara al documental 'Perifèria' de Xavi Esteban Casas i Odei A.-Etxearte. Molts dels elements d'aquell pla després van passar a materialitzar-se per part dels primers ajuntaments democràtics.

Durant els anys de la bombolla immobiliària van sorgir petits moviments que alertaven de la dinàmica endimoniada del mercat de l'habitatge. En esclatar la bombolla, aquests moviments es van transmutar en la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, que va protagonitzar una lluita llarga i intensa contra els desnonaments, contra les clàusules abusives de les hipoteques i per garantir sostre digne a les persones que van patir les conseqüències de la crisi.

A poc a poc el problema es va anar desplaçant de les hipoteques als lloguers. L'escassetat de pisos, els increments de preus descontrolats, l'entrada massiva de fons d'inversió i els casos d'assetjament immobiliari van afavorir una nova onada de desnonaments, en aquest cas de llogaters i llogateres. El moviment per l'habitatge ho va saber detectar a temps i es va organitzar en el Sindicat de Llogaters, el qual, inspirat per les lluites passades, ha dedicat els seus esforços a combatre els desnonaments, a acompanyar les persones afectades i, també, a pressionar els governs per una regulació dels preus del lloguer. Un moviment que ha aconseguit grans victòries, però que també està en el punt de mira, com indica el judici que han patit aquests dies tres dels seus membres —entre ells el seu portaveu, Jaime Palomera—, amb peticions de tres anys de presó per accions de protesta.

Afortunadament, la voluntat de lluita es manté ferma malgrat aquestes persecucions. Si volem evitar que les nostres ciutats es converteixin en una mena de selva sense regles, amb les greus conseqüències socials que això implica, és fonamental que la ciutadania segueixi organitzada i que les administracions recullin les seves demandes i es posin del costat del dret a l'habitatge.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@gmaemejota

Un país donde te condenan si paseas un coño de porexpan y te apalean por manifestarte contra el asesinato homófobo de un chaval, pero que permite a un partido hacer propaganda xenófoba contra menores extranjeros, es un país donde no existe justicia real. Simplemente.

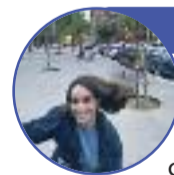
@punsix

L'Ana [una noia que s'ha suïcidat a Brians] tenia 19 anys. Havia passat mitja vida en centres de menors. Estava molt sola, no rebia visites i només alguna trucada esporàdica. Estava a presó per haver trencat ordres d'allunyament de la seva àvia. L'entorn penitenciari creu que en el seu cas el sistema ha fallat.

@arnauriwz

Els vacunats també es poden infectar, però en 48 hores estan com una rosa. S'ha sabut sempre. Quin merda-protocol estem fent servir? Veieu que no sortirem mai del bucle si no entenem que la Covid postvacuna pul·lularà sense fer forat com tantes altres malalties? Prou espantar ma mare.

@claramolins

Vist com va tot, potser no ha estat la desescalada més sensata del món. Encara que la malaltia sigui lleu per als joves, pillar Covid no fa cap gràcia. La por que vagi a pitjor o que sigui *longcovid* no és agradable i els dies d'estiu perduts, tampoc. Ànims i protecció.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Pau Massip (l'Hospitalet

i Baix Llobregat), Alba Losada (Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Pau Arriaga (Esports i Xarxes)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

Els semàfors

gimnàs
social
santpau

Gimnàs Sant Pau

Després d'anys de lluita i reivindicacions, el Gimnàs Social Sant Pau se salvarà. La solució, gràcies a un acord entre l'Ajuntament i Jaume Roures, no hauria estat possible sense la lluita incansable dels integrants d'aquest espai referent.

pàgina 10

Lina Òdena

Els joves del Casal Popular Lina Òdena van aconseguir dilluns aturar el desallotjament de l'edifici que ocupen al carrer Mallorca. De moment han guanyat una pròrroga fins al 15 de juliol i seguiran lluitant per evitar la seva expulsió.

pàgina 10

Panteres Grogues

Coincidint amb la setmana de l'Orgull, el club va participar en unes jornades, organitzades per la Diputació, sobre la diversitat sexual en l'esport. El seu president, Toni Travieso, va oferir la conferència *Per un esport amb Orgull i lliure d'LGTBI-fòbia*.

pàgina 20

El + llegit

líniaeixample.cat

1

Per un carrer Enric Granados on es pugui viure

2

Judith Casas, l'alumna del Jaume Balmes que frega la perfecció

3

Ajornat 10 dies el desallotjament del Casal Popular Lina Òdena

4

Cinc dies per al desallotjament del Casal Popular Lina Òdena

5

Un carril bici a la plaça Catalunya per trencar les barreres actuals

Per moltes voltes que li donem, dos mons segueixen paral·lels gairebé sense tocar-se: el dels pobres i el dels rics. Les democràcies insisteixen a pal·liar-ho, però no fan més que alimentar la paradoxa que confirma que ser progressista, feminista, explotador, racista o masclista no és pel que es diu, sinó pel que es fa. Què podem dir d'un home en favor de les classes populars que a casa asfixia la seva dona i les seves filles? Què dir de la dona que defensa els interessos de grup i a casa rarament li agraeix a la netejadora, i es refereix a ella, entre amigues, com «aquesta gent»?

Tals incoherències fan reflexionar sobre l'ambigüitat del moment i el dany ètic que aquests daltabaixos ens causen. El patriotisme és un privilegi dels que manen perquè distreuen, perquè desvien l'atenció. El victimisme està a l'altre costat de l'espill, el tant groller "i tu més" de la política actual.

A la burgesia independentista, algú els ha convençut que són uns oprimits quan en realitat són uns opressors: un exconseller indultat va ordenar càrregues policials sense escrúpols a grups juvenils quan altres exconsellers, indultats, els encoratjaven a la rebel·lia. Massa temps aguantant que

aquests "cansats de viure bé" siguin els que més ploren. La rica burgesia catalana, i els seus fills universitaris, formen part de la gent que millor viu a tot el món; segons s'avança cap a les zones més riques de les ciutats, els xalets són més grans, els cotxes més luxosos i les estelades més freqüents, perquè, "a major riquesa, més oprimits". Dolor i felicitat són germans bessons, deia Nietzsche, tot i que per altres raons.

En aquest circ esperpèntic es troben els interessats en demostrar la catalanitat de Cristòfol Colom o Teresa d'Àvila. Però el seriós és que els catalans franquistes van protagonitzar una gran conversió cap a la democràcia i el catalanisme en les últimes dècades del segle XX. Sempre han manat els mateixos. Molts ja eren rics, altres van fer la seva fortuna amb l'especulació, les influències, l'estafa, el desfalco, aprofitant-se dels privilegis que els van brindar. Patriotisme i patrimoni, des dels ajuntaments en els quals mai han deixat de pul·lular, des de les

diputacions on mai han deixat d'intrigar, des dels palaus exclusivament seus, des dels llocs de responsabilitat que van acaparar a les institucions, tant creades com recuperades. Un grup social que viu com un rei i que freqüenta el Liceu, el Reial Club de Polo, el Cercle Equestre, el Tibidabo, els Jocs Florals, el Foment, la Cambra de Comerç (per cert, la majoria dels seus empleats són falsos autònoms, és a dir, treballen en la il·legalitat), l'Orfeó, el Brusi, la Bandera de la Creu Roja, Òmnium Cultural, els Rockefeller, la gran Enciclopèdia Catalana, l'Abadia de Montserrat, el Barça, les Llars Mundet, el Socors Blanc, el Congrés Eucarístic... En tots aquests llocs han seguit fins al final de les seves vides deixant una llarga estirp que, s'intueix, no és res més que la llista de representants a les eleccions.

Caldrà buscar un camí de sortida respectable (no com aquella dolorosa fugida pirinenca dels poetes Riba i Machado) per al nou catalanisme democràtic.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

Safata d'entrada

Colonitzant

per Francesc Reina

Foto: ACN

A les xarxes

#AdeuOciNocturn

#JustíciaPerASamuel

#FonsComplementari

@324cat: Plaja: "Cal tancar l'oci nocturn que no es faci en espai obert i on es concentri molta gent. Es restringeix l'oci nocturn a partir d'aquest cap de setmana".

@begomezurzaiz: Lo que te llaman cuando te matan importa. Muchas asesinadas habrán oído "puta" antes de morir. Y a Samuel Luiz le gritaron "maricón".

@agenciaacn: El Govern aprova crear un Fons Complementari de Riscos amb 10 milions d'euros per donar cobertura a les reclamacions com la del Tribunal de Comptes.

La transformació d'un sector resilient

per Maria Abellanet

El retorn a la normalitat i l'avenç de la vacunació de la Covid-19 són un bri d'esperança per a tota la societat i una fita especialment rellevant per a l'àmbit econòmic, que té la mirada posada en la recuperació d'aquells sectors més afectats per la pandèmia. Un d'ells és el turisme, que ha patit i pateix encara, profundament, les seves conseqüències i que té un gran pes al nostre país. Així ho corroboren les dades: abans de l'arribada de la Covid-19, el sector generava fins al 14% de l'ocupació al nostre país i representava el 12% del PIB. És un sector estratègic per al país i, sobretot, per a la seva capital, Barcelona, una destinació de referència internacional que comença a veure el retorn gradual de turistes amb la meitat d'hotels oberts.

MERESCUT RECONeixEMENT

Després de més d'un any malvivint amb la Covid-19, superant cada dia nous reptes, és el moment de fer un reconeixement a la resiliència del sector i a la seva capacitat de fer front a una situació tan adversa. Aquesta ha estat, justament, la voluntat dels 36ns Premis CETT Alimara Barcelona que hem lliurat recentment.

Durant aquest període, alguns negocis han sabut transformar les dificultats en una oportunitat per incorporar l'entorn digital al seu dia a dia. Altres han buscat i han trobat sinergies amb sectors diferents per ampliar la possibilitat de difusió i de negoci i han estat capaços d'adaptar el seu model a les noves circumstàncies, tant excepcionals com inesperades. Lamentablement, alguns no se n'han sortit, fet que posa en evidència la importància de la sostenibilitat també en l'àmbit econòmic i la necessitat d'ajudar i impulsar el teixit empresarial, format sobretot per petites i mitjanes empreses que només podran anar endavant amb el suport de tots els agents implicats.

Ara, l'aposta per l'impuls de l'activitat turística ha de ser ferma, amb una íntima col·laboració públicoprivada i atenent als paràmetres del turisme que ens convé i que ja he posat en relleu en articles anteriors. La nova etapa que es va obrint ha de permetre recuperar els llocs de treball previs a la Covid-19 i l'activitat turística ha de ressorgir per ser un dels pilars estratègics d'una economia diversificada. És urgent per al bé de les empreses i dels treballadors d'aquest sector, i de tantes àrees d'activitat econòmica molt transversals que formen part de la cadena de valor del turisme.

Sobre el paper, tenim clar el camí a seguir. També està clar que cal unir esforços per anar en una mateixa direcció. Ens cal, més que mai, actuar ràpidament i fer front als reptes més immediats. No ens podem distreure. La severitat dels efectes de la crisi provocada per la Covid-19 han impactat de ple. La resposta a l'emergència econòmica, laboral i social ha de ser decidida a curt termini. En les actuacions que contribueixin a la supervivència de les empreses i treballadors hem de posar-hi els cinc sentits.

Tinc el convenciment que una actuació immediata és clau, però també que en paral·lel cal anar més enllà del dia a dia i posar el focus en el mitjà i en el llarg termini. Com no em canso d'assenyalar sempre que se'm presenta l'ocasió, cal prendre decisions per fer possible una progressiva transformació del turisme sobre les ba-

és el moment, doncs, de treballar per aconseguir el turisme que volem per a Barcelona, una ciutat que ha de ser destinació de referència a tot el món. La nostra cultura, els nostres valors, el nostre patrimoni i tots els factors que fan de Barcelona una ciutat única han de ser conjurar-se en un únic relat. Potent i singular. La tasca de les administracions, cap a l'exterior, és del tot imprescindible, i ja s'estan fent passes endavant amb projectes com 'Barcelona al món', que l'Ajuntament de Barcelona promou amb l'objectiu de tornar a impulsar la reputació i el posicionament internacional de la ciutat centrant-se, no només en la promoció turística, sinó també en la reactivació de l'economia.

Com a destinació, hem de ser capaços de contrastar a quina situació de futur arribaríem sense iniciar canvis en el model de turisme amb aquella que seria més ideal o desitjable, tenint en compte les circumstàncies específiques de Barcelona. Ara bé, ni tots els canvis són factibles ni es poden fer tots alhora. Un procés d'adaptació realista i compromès amb els nous reptes de futur és un plantejament possible i necessari per a la ciutat i per a les empreses. Tan necessari com revisar i ampliar els criteris de mesura d'impactes –positius i negatius– o explorar i avaluar diferents alternatives per poder decidir i actuar sobre àrees concretes. És a dir, plantar cara als problemes amb objectivitat i coneixement, i amb la ment oberta per trobar les millors solucions amb visió de futur. Calen nous lideratges que innovin en la manera de pensar i de fer.

Haurem de tenir molt present que, una vegada superada del tot aquesta pandèmia, poden sorgir altres amenaces globals que poden afectar el turisme d'una forma especial. Hem d'estar preparats. Com deia abans, l'objectiu prioritari és ara teixir un pla de xoc per a la plena recuperació del turisme, però essent conscients de la transcendència del moment i de l'envergadura del repte que tenim al davant. Estic convençuda que amb determinació, col·laboració i constància, la transformació del turisme construïda sobre les bases de la sostenibilitat, la innovació i el coneixement, i amb els valors de Barcelona al centre, serà una realitat. No podem entendre el futur del turisme d'una altra manera si volem que tingui futur.

La doctora Maria Abellanet és CEO del CETT

Foto: ACN

ses de la responsabilitat i la sostenibilitat –econòmica, ambiental, social i cultural–, fruit d'un debat que es tradueixi en accions concretes per afrontar sense por les principals tensions i conflictes al voltant del fenomen turístic, per respondre a les noves demandes de la societat i per desenvolupar valors diferencials que permetin ser competitiu tot preservant la destinació i la qualitat de vida dels ciutadans. Es tracta, per tant, d'un procés de transformació i de canvi que demana temps, visió i, per descomptat, la implicació de les administracions, empreses i professionals. És una prioritat.

El moment és clau i greu. I totes les accions per a la recuperació del sector turístic contribuiran a consolidar la recuperació general. Per aconseguir la transformació del sector és també l'hora de fer front als reptes que el mateix sector ja tenia identificats abans de la Covid-19, als quals ara se n'hi afegeixen de nous. Parlo de la transformació digital dels negocis turístics, de la innovació com a pilar del turisme del futur i del coneixement i la formació com a palanques de canvi. Tenim capacitats, eines i professionals per assolir-los.

Les millors perles

És l'últim dia per canviar pessetes per euros. Hi ha una cua llarguíssima al Banc d'Espanya. La Rosa ha vingut des del Montseny per fer-la. Se'n va, després d'esperar més de tres hores, amb menys de 2 euros. Una història de Betevé.

El futur ja és aquí. I ho podem afirmar perquè s'ha fet realitat la fantasia futurista més típica i tòpica: tenim cotxes voladors. L'AirCar ha completat amb èxit el seu primer vol interurbà entre Nitra i Bratislava, a Eslovàquia.

La vicepresidenta del govern espanyol, Carmen Calvo, elogia a Twitter l'obra *Una noche sin luna* i la interpretació de Juan Diego Botto i "la resta d'actors i actrius". "És un monòleg, ministra", li respon el director de l'obra, Sergio Peris-Mencheta.

Ja no es pot estar tranquil ni al lavabo. I, si no, que li diguin a l'home austríac que ha estat mossegat per una serp mentre era al vàter. La pitó de 160 centímetres, propietat d'un veí, s'havia colat per les seves canonades.

Gemma Aleman / ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa
metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Maria
Abellanet

Dolores
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

David
Fernández

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Ampliar l'aeroport oblidant el clima

per Marc Cerdà

Foto: ACN

El debat sobre l'ampliació de l'aeroport del Prat ha esclatat amb molta força les darreres setmanes. Damunt la taula s'hi han posat arguments econòmics, ecològics i climàtics a favor i en contra. Ara bé, no tots han tingut el mateix interès mediàtic. De fet, hem sentit molt més els economistes que els ecòlegs opinant dels espais naturals i dels ecosistemes del delta del Llobregat. Tota una declaració d'intencions de com ha evolucionat el debat.

Sense anar més lluny, Salvador Guillermo, secretari general adjunt de Foment del Treball, va afirmar al diari *Línia* que "si hi ha alguna afectació de la zona de protecció (espai natural), es pot compensar". És compensable, realment? El senyor Guillermo i altres economistes com Germà Bel o Miquel Puig creuen que sí. Tanmateix, no fa gaires setmanes, el doctor en Biologia i director del CREA, Joan Pino, i el catedràtic en Ecologia i expert en sistemes aquàtics Narcís Prat van afirmar contundentment que no.

Tothom hi diu la seva, però com defensen el Dr. Pino i el Dr. Prat, el que és innegable és que l'ampliació de la tercera pista suposarà la destrucció d'un espai natural de gran valor ecològic i protegit, com és l'estany de la Ricarda. Però no es tracta només d'un espai natural: l'ampliació de l'aeroport també compromet els objectius climàtics de la Generalitat. I d'això se'n parla ben poc.

L'ampliació de la tercera pista i la construcció d'una terminal satèl·lit –com és d'esperar– incrementarà el trànsit aeri i això, sense cap alternativa viable d'electrificació del transport aeri en les dècades vinents, va forçosament lligat a un increment de les emissions de CO₂. De fet, un primer informe de l'Agència de Desenvolupament Urbà, Barcelona Regional, estima que l'ampliació de l'aeroport del Prat incrementarà, com a mínim, un 33% les emissions de CO₂.

Aquest augment de les emissions és un dels elements obviats pels defensors de l'ampliació. Així i tot, és una qüestió que per llei, concretament la Llei 16/2017 del canvi climàtic, no és anecdòtica. L'actual legislació estableix

que per a l'any 2030 les emissions de Catalunya haurien de reduir-se un 40% respecte de l'any 1990, però l'ampliació de l'aeroport, dades en mà, no fa més que allunyar-nos d'aquest objectiu i agreujar l'actual context de crisi climàtica.

És per això últim que és un error centrar el debat de l'ampliació només en el present de l'aeroport sense preveure l'impacte futur del canvi climàtic sobre aquesta infraestructura. Perquè tot i que ens pot semblar impossible ara com ara, el risc que l'aeroport del Prat quedi sota les aigües d'aquí a unes poques dècades és ben real a conseqüència de l'augment del nivell del mar. Possibilitat, incomprensiblement, no contemplada encara per AENA i els defensors de l'ampliació.

Destrucció d'ecosistemes, increment de les emissions de CO₂ i més vulnerabilitat davant dels efectes del canvi climàtic. És obvi que des d'una perspectiva ecològica i climàtica, l'ampliació de l'aeroport del Prat és un sense sentit que, a més, vulnera la legislació climàtica vigent. A Europa ja existeixen precedents d'ampliacions, com el de l'aeroport de Heathrow a Gran Bretanya, aturades judicialment per no tenir en compte els compromisos de reducció de les emissions de l'Acord de París. I l'aeroport del Prat podria ser el següent.

Hauríem de perdre una inversió de 1.700 milions d'euros, doncs? És evident que no. En molts països europeus s'està fent una aposta ferma pel ferrocarril com un dels mitjans de transport més ecològics i eficients. A Catalunya, contràriament, seguim amb una xarxa ferroviària infrafinançada, deficient i, fins i tot, insegura que requereix molta inversió. Si volem –i ho hauríem de voler– avançar cap a un país d'emissions zero i creure'ns les declaracions d'emergència climàtica aprovades per la Generalitat, és urgent que deixem d'impulsar un model aeroportuari contaminant i ancorat en el passat que té els dies comptats. Vivim un moment cabdal i els errors i encerts climàtics d'avui seran el nostre llegat per a les generacions futures. Pensem-hi bé ara que encara hi som a temps.

“

Tot i que ens pot semblar impossible ara com ara, el risc que l'aeroport del Prat quedi sota les aigües d'aquí a unes poques dècades és ben real a conseqüència de l'augment del nivell del mar. Possibilitat, incomprensiblement, no contemplada encara per AENA i els defensors de l'ampliació

”

Flaixos

@JulenBollain: "Siempre he creído que es fundamental pagar los impuestos y me alegro de pagarlos" - Raffaella Carrà, 2020. No dejemos de cantarle.

@RubenSerranoM: Un saludo a las empresas de este país que han llevado un mes la bandera y ahora guardan silencio sin vergüenza por el asesinato de Samuel.

@casals_neus: Potser abans de reobrir l'oci nocturn s'hauria d'haver vacunat el sector d'edat que més gaudeix d'aquest oci, no?

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

Tarifa caps de setmana
Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) @homs1852

SERVICIOS DE IMPRESIÓN

⇒ IMPRESIÓN OFFSET

⇒ IMPRESIÓN DIGITAL

⇒ IMPRESIÓN DE FOTOS

⇒ FOTOCOPIAS

⇒ GRAN FORMATO

⇒ ENCUADERNACIONES

Diputació, 321 (Bruc) • 08009 Barcelona • T. 93 487 27 55 • F. 93 487 64 94

www.new-print.com • www.newprint.cat • www.new-print.cat

info@new-print.com

Esquerra de l'Eixample

líniaeixample.cat

7 de juliol del 2021

Festival Tangent | Teatre i dansa a la Casa Golferichs

La cinquena edició del Festival Tangent té la Casa Golferichs com una de les seves seus. El centre cívic acollirà demà passat l'espectacle 'De una en una', on tres intèrprets combinen el teatre visual, la dansa i el teatre d'objecte.

Ajornat fins al 15 de juliol el desallotjament del Lina Òdena

MOVIMENTS SOCIALS ▶ El desallotjament del Casal Popular Lina Òdena s'ha posposat 10 dies. Aquest és el resultat aconseguit després de la nombrosa concentració que dilluns al matí –el dia que estava previst el desallotjament– va convocar el grup de joves que gestiona aquest casal en un local ocupat del carrer Mallorca. L'aturada del desnonament es va produir després d'una negociació entre membres del casal i la comitiva judicial, que va acabar amb una nova data per al desnonament: el 15 de juliol. Un termini que el col·lectiu utilitzarà per "intentar negociar amb la propietat", segons va explicar un dels seus integrants.

Per aconseguir l'ajornament també va ser important el suport veïnal dels darrers dies i que molta gent acudís al número 132 del carrer Mallorca per donar suport als joves. "Tot i que principalment hi havia gent jove,

La protesta de dilluns va reunir molta gent. Foto: Twitter (@cp_linaodena)

també vam tenir el suport de gent de totes les edats", afirmen des del casal. Durant la concentració, algunes de les consignes que més es van sentir van ser "Volem el que és nostre" o "Àgata Ylla fora del barri", propietària del local i d'altres de la zona.

LA RAÓ DE SER DEL CASAL

Els inicis del casal popular es remunten a un any i mig enrere,

quan "les mancances d'espais de reunió al barri", tal com explica un dels integrants del col·lectiu, van portar aquest grup de joves a optar per l'ocupació. Des de llavors, afegeixen, s'hi van fer "xerrades o tallers sobre habitatge o consciència de classe treballadora". També ha acollit iniciatives solidàries, com la Xarxa de suport mutu i d'aliments, que va arribar aproximadament a 600 veïns.

Reproducció virtual sobre com serà la futura Superilla. Foto: Ajuntament

Els carrers de la Superilla tindran un panot sostenible

URBANISME ▶ Els carrers de la futura superilla de l'Eixample, que pacificarà Consell de Cent, Rocafort, Comte Borrell i Girona, tindran com a principal paviment un nou panot "més sostenible" i no hi haurà rastre d'asfalt, tal com ha anunciat l'Ajuntament.

La segona tinenta d'alcaldia i titular d'Urbanisme, Janet Sanz, ha explicat que el tradicional panot, símbol de la ciutat, no serà com el d'ara perquè cal ac-

tualitzar-ne la fabricació. "El panot serà millor des d'una perspectiva funcional, serà porós", ha dit Sanz. L'arquitecte en cap de l'Ajuntament, Xavier Matilla, considera que és necessari tenir menys dependència del ciment i incorporar materials reciclats. Per això, ara s'obrirà un procediment per tenir un panot innovador. La idea, diu Matilla, és no canviar l'aspecte tradicional però sí variar la forma de fabricació.

Tradició | Tram final de la Festa Major del barri

Sant Antoni segueix de Festa Major i fins a l'11 de juliol els seus carrers se seguiran omplint d'activitats. Algunes d'elles són el concert per a la gent gran de la Raval's Band, el correfoc, que serà estàtic, o els focs artificials, que tancaran la festa.

Sant Antoni

Victòria final: el Sant Pau es queda

- » L'Ajuntament adquireix el solar del gimnàs social, que mantindrà l'activitat i acollirà 36 pisos socials
- » Jaume Roures compra l'edifici a l'anterior propietat i el ven al consistori per vuit milions d'euros

EQUIPAMENTS ▶ Hi ha lluites veïnals que, tot i que han de viure dificultats que les posen al límit, acaben triomfant. Aquest és el cas, finalment, del Gimnàs Social Sant Pau, que després d'una problemàtica que ha durat anys i que semblava no tenir solució, ha aconseguit salvar-se i garantir el seu futur, tal com es va fer públic divendres passat.

Així doncs, l'acord que es va presentar divendres implica un pacte a diverses bandes entre la nova propietat de l'edifici, l'empresa Mediaurban, la Fundació Habitat 3 i l'Ajuntament. La resolució del conflicte ha estat possible gràcies a una operació insòlita per l'aparició de l'empresari Jaume Roures, que ha comprat l'edifici a l'anterior propietat –el preu que hauria pagat serien 14 milions d'euros– i que posteriorment rebrà vuit milions d'euros per part del consistori en concepte de compra.

De fet, Mediaurban forma part del grup Mediapro.

El projecte per transformar l'edifici i mantenir el gimnàs suposarà, a banda de la salvació d'aquest emblemàtic espai situat a la frontera de Sant Antoni i el Raval, la construcció de 36 pisos de lloguer social.

Està previst que els nous pisos socials estiguin acabats d'aquí a uns dos anys

L'inversor privat tindrà el dret de superfície del terreny durant 55 anys i posteriorment passarà definitivament en mans municipals. El projecte per fer els 36 pisos, que seran gestionats per Habitat 3 i estaran acabats d'aquí a uns dos anys, anirà a càrrec de Me-

La lluita per salvar el Sant Pau finalment ha donat els seus fruits. Foto: Ajuntament

diurban i està previst que amb això la propietat recuperi la inversió feta.

MODEL A SEGUIR

Durant la roda de premsa d'anunci de l'acord, la tinenta d'alcaldia de Drets Socials, Laura Pérez, el regidor de Ciutat Vella,

Jordi Rabassa, i les altres entitats implicades es van felicitar pel resultat final de l'operació i la van posar com a exemple a seguir a la resta de la ciutat pel que suposa de col·laboració públic-privada per aconseguir pisos socials. De fet, van destacar que el propietari inicial hi podria haver fet 36 pi-

sos de luxe a preu de lliure mercat, perquè tenia la llicència abans que el consistori obligués a fer un 30% de pisos socials en cada nova promoció. Alhora, van agrair el gest de l'inversor particular privat, tot i que en cap moment van voler confirmar que es tracta de Jaume Roures.

Un carril bici a la plaça Catalunya per trencar les barreres actuals

Albert Ribas
DRETA DE L'EIXAMPLE

La plaça Catalunya és un punt central de la ciutat i una zona clau per a la connexió entre l'Eixample i Ciutat Vella. Tot i això, en alguns casos acaba fent més de barrera urbana, tal com passa amb el cas de la bici, ja que no té cap carril bici. Això podria canviar després que una de les propostes guanyadores, en el cas de l'Eixample, dels pressupostos participatius va ser la que demana la creació d'un carril bici "a la calçada ampla a tota la plaça Catalunya per la banda exterior" i que serviria per connectar eixos de la ciutat com són les Rambles, la Gran Via, el passeig de Gràcia o el Portal de l'Àngel.

La iniciativa la van presentar de forma conjunta un ciutadà a títol individual, Albert Valls, i la Xarxa Veïnal del Raval, que en un primer moment volia apostar per un projecte més ambiciós per

La plaça Catalunya no té cap carril bici. Foto: Arxiu

millorar l'accés en bici a Ciutat Vella, però van desistir en veure que era inviable pel pressupost que tocava al districte de Ciutat Vella. "Jo treballava a la zona de la rambla Catalunya i Pelai i veia les dificultats que hi ha quan vens de l'Eixample en bici per anar cap a Ciutat Vella", explica Valls a *Línia Eixample*. La idea se li va ocórrer fa dos anys, quan va decidir mirar el mapa de carrils bici projectats i va veure que no n'hi havia cap per a la plaça Catalunya. "És un punt clau i esta-

ria molt bé que hi hagués un carril bici i que no s'hagi de fer tota la volta com ara", diu Valls.

Ara, tal com explica el mateix Valls i Flora Muñoz, de la Xarxa Veïnal del Raval, l'objectiu és aconseguir que els tècnics municipals acceptin que aquest futur carril bici sigui segregat, ja que en les trobades que s'han mantingut han posat sobre la taula l'opció d'una zona 30 compartida. "Això seria perillós en una zona amb tant de trànsit. El carril ha de ser segregat", conclouen tots dos.

Meritxell Neddermann aterra al Festival Tangent

CULTURA ▶ Els centres cívics i culturals de l'Eixample ja acullen els espectacles de Tangent, el festival de les Arts del districte. Fins al 30 de juliol hi actuaran diversos artistes de disciplines híbrides, dansa, teatre, circ i diferents formats musicals. És el cas de Meritxell Neddermann, que oferirà un concert aquest vespre a la Casa Elizalde.

Neddermann, pianista i cantant, va començar desenvolupant-se com a artista a la Berklee College of Music de Boston, després va seguir amb

la seva carrera a Nova York i, el 2020, va enamorar el públic amb el seu àlbum de debut, 'In the Backyard of the Castle', considerat com un dels productes més originals de l'escena *indie* actual.

I això no és tot. Aquest 2021 ha creat material inèdit que el compartirà en l'actuació d'aquest festival que fa de l'Eixample un lloc perfecte per gaudir de la música o d'altres expressions artístiques. I ho fa de la mà d'altres artistes com el grup The Prussians o la creació de circ 'Fil'.

Meritxell Neddermann tocarà avui a l'Elizalde. Foto: Meritxell Neddermann

grup comunicació 21

Línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

Smart, tech, hub, lab, networking, renting, freelancers, influencers, riders... George Orwell, a la seva novel·la 1984, va crear el concepte de “nova parla”. L'escriptor britànic assenyalava una forma d'utilitzar el llenguatge que eliminava els matisos i que feia que tota crítica desaparegués dels idiomes. Amb la profusió de vocabulari que la revolució tecnològica ha generat, estem davant del mateix exercici: tot el que és tecnològic és lluminós, sense contradiccions, i sovint s'abusa dels conceptes abans citats per no afrontar la realitat més crua. Fins i tot els ajuntaments metropolitans s'han apuntat a aquesta moda i tenen els seus centres d'innovació amb noms llustrosos. Mollet Hub, el Citilab de Cornellà, el 22@, L'H 6.0...

En gran part són espais amb una funcionalitat ambigua, desconnectats de la vida veïnal. El cas del 22@ és paradigmàtic. “Havia de portar progrés i feina al Poblenou, però no tinc cap amic del barri treballant en empreses del 22@. En canvi, en tinc desenes que els han desplaçat laboralment i residencialment”, explica el doctor en Geografia de la UAB Joan Sales.

Més enllà d'això, és cert que les noves tecnologies estan produint avenços. Malauradament, les millores han anat diluint-se i cada cop és més difícil no fixar-se en la cara B de la revolució digital. Una versió on habiten els monstres.

ESTAFÀ O REVOLUCIÓ?

Corria l'any 2005 quan Steve Jobs va dur a terme el seu famós discurs a la graduació d'Stanford. El creador d'Apple no va parlar de tecnologia en el quart d'hora que va passar a la tarima, però el seu discurs entronca a la perfecció amb la mentalitat de l'era tecnològica que vivim. “El vostre temps és limitat, així que no el malgasteu vivint la vida d'un altre. No deixeu que el soroll de les opinions dels altres ofeguin la vostra veu interior”. Poques vegades s'havia sentit un empresari milionari parlant així: com un clergue. Jobs va fer creure al món que les empreses tecnològiques i els seus líders volien canviar la història i el sector es va impregnar d'aquella música. Tot havia de canviar. Tot el que era vell havia de morir. Va ser així?

L'escriptora de la revista The New Yorker Jia Tolentino afirmava en el seu article *La història d'una generació en set estafes* que “els ciutadans estan farts del model de negoci d'èxit de l'era *millennial*, que consisteix a desmantellar estructures socials per extreure beneficis de qualsevol lloc que encara es pugui explotar”. És referia a l'economia de plataformes generada per empreses com Uber, Airbnb o Amazon. Segons escrivia, totes aquestes companyies funcionen de la mateixa manera: “Mantenen els seus preus artificialment baixos per fer-se amb el mercat, però arribats a aquest punt, els preus puguen i els sous dels que treballen amb aques-

Alguns càlculs afirmen que més de la meitat dels repartidors de Glovo i Deliveroo treballen amb comptes rellogats. Foto: Pere Francesch/ACN

El somni tecnològic produeix monstres

Tot i que en un primer moment les noves tecnologies eren vistes com una via per canviar el món i fer-lo més igualitari, amb el pas del temps i la implantació de l'anomenada economia de plataformes s'ha pogut veure la precarització laboral i social que aquesta revolució tècnica comporta

tes plataformes acaben baixant”. “És un model de negoci basat a esquivar les regulacions, eliminar les proteccions, rebutjar responsabilitats i apropiant-se de la quantitat més gran de diners possible de les mans d'aquells que fan la feina física”, sentenciava Tolentino.

TAXI VS. UBER

Semblaria que Taxi Project 2.0 i Tolentino es coneixen perquè les seves anàlisis són similars. Aquesta plataforma va néixer arran de

les lluites que els taxistes metropolitans han mantingut amb empreses com Cabify, Uber o FreeNow. “Hem estudiat el que ha passat en altres ciutats com Los Angeles o San Francisco, on Uber està molt implantat i que són l'exemple que llocs com Madrid podrien seguir”, explica l'integrant del col·lectiu, extaxista i membre d'Élite Taxi Alberto Álvarez. Segons l'estudi que esmenta, els preus de les carreres de taxi en aquestes ciutats puguen brusca-

ment a primera hora i a la mitjanit. A la vegada, en les rutes a l'aeroport que aquestes apps controlen, per norma les tarifes són cinc vegades més cares que les d'un taxi normal. “Els preus són volàtils i els clients no poden preveure quan pagaran pel servei”, diu Álvarez.

Les dues ciutats exemplifiquen el que podria haver passat a la capital catalana. “La lluita dels taxistes i una administració més sensible amb la qüestió han fet que a Barcelona aplicacions com Uber

tinguin poc pes”, afirma l'extaxista. “Si als 10.000 taxistes que hi ha s'haguessin afegit 6.000 vehicles més de VTC, hauria passat com a Nova York, que està totalment col·lapsada i ha vist augmentar la contaminació”, critica Álvarez.

Per últim, Álvarez denuncia que aquestes empreses han dut a terme estratègies de baixos preus per fer-se amb tot el mercat. “És el que s'anomena preus predadors i va en contra de la competència”, argumenta.

Tecnoganyadors

● No per a tothom l'arribada del món tecnològic ha suposat una xarxa. La Marta treballava en un *coworking* al barri barceloní de Gràcia quan va arribar la pandèmia. La seva feina com a consultora en una empresa que col·labora amb ONGs i institucions internacionals està ben remunerada i les condicions laborals són immillorables. "El dia del teu aniversari pots fer festa i quan vaig tenir la criatura em van donar tota mena de facilitats", explica.

Físicament, la companyia no té seu. Bé, la seu és allà on hi hagi una

néixer amb figures com el fundador de Facebook, Mark Zuckerberg, o el de Google, Larry Page, no deixen de ser un recanvi generacional del poder tradicional. Homes blancs de mitjana edat que no han construït un món més just tal com prometien. El cas de Zuckerberg és clar: la seva xarxa social, que es venia com l'eina per trencar barreres entre persones, s'ha acabat convertint en una plataforma que aprofundeix l'esclatxa entre els que pensen de maneres diferents i ha estat utilitzada per règims totalitaris com el de Myanmar.

La revolució tecnològica ha creat una nova classe intel·lectual que té unes condicions de feina molt bones i viu on vol, perquè no té un lloc de treball físic

connexió a internet suficientment bona per fer les reunions *online*.

Després del confinament, ella i la seva parella van decidir canviar els seus plans de vida. Amb el nen acabat de néixer van traslladar-se a les Illes Balears a finals d'abril per així poder estar més tranquils. El canvi va ser possible pel tipus de feina que la Marta té. Un botiguer o un repartidor no pot ni plantejar-s'ho.

Són les noves elits intel·lectuals que Alessandro Baricco defineix al seu llibre *The Game*. Persones que han entès millor que ningú el món nou que arriba.

Tot i això, en aquest cas també hi ha una cara B. Les noves elits que van

A Catalunya, l'exemple d'Oscar Pierre, el fundador de Glovo, explica a la perfecció com són aquestes noves elits. El jove, que voreja la trentena, presumeix de fer de repartidor almenys un dia al mes. Amb tot, en cap cas ha assumit els desajustos que el seu model de negoci genera. "El que cobren els *riders* és més que correcte", ha afirmat l'empresari en diverses entrevistes. En d'altres ha assegurat que els sindicats volen que tothom tingui un contracte laboral perquè així fan negoci. A més, Pierre, fill d'una família amb diners, també exemplifica la nova ètica dels gurus tecnològics: "Treballa mentre altres dormen i viu el que altres somien", proclama.

RIDERS 'VS.' GLOVO

La desregularització del sector del taxi a Barcelona va ser una broma en comparació amb el que va passar en el món dels repartidors. Els taxistes van poder parar el cop, però en el cas dels anomenats *riders*, durant anys la manca de normativa va ser absoluta.

"A través d'un llenguatge ple de paraules angleses s'hi amaga una explotació digna del segle XIX", afirma Dani Gutiérrez de Riders x Derechos. Ell va començar a treballar amb Deliveroo i quan el van desconnectar —eufemisme d'acomiarar en el món *riders*— va repartir per a Glovo.

Al principi estava il·lusionat amb la nova feina, però a poc a poc es va desencantar. Segons explica, durant els primers mesos la quantitat de feina era alta, però a mesura que anava transcorrent el temps l'aplicació cada vegada li'n donava menys. El volum de repartiments el determina un algoritme, és a dir, un programa informàtic al qual, fins que no entri en vigor l'anomenada Llei *riders*, només hi té accés l'empresa. "L'algoritme és una estafa, ja que t'enganxen perquè treballis molt al principi i després, quan baixa la feina, acabis marxant pel teu propi peu", diu. "Aquestes empreses

volent tenir molt recanvi de treballadors", afirma Gutiérrez. Per a ell, viure com a *riders* és insostenible, perquè si no treballes 90 hores setmanals, sense pagar impostos i benzina "amb prou feines arribes als 1.000 euros mensuals". És per aquest motiu que, en paraules de l'integran de Riders x Derechos, a l'empresa "li va perfecte" tenir treballadors com el Pujan, un jove de 22 anys d'origen nepalès que va morir atropellat el 25 de maig del 2019 mentre repartia per a Glovo. Ell, com tants altres *riders*, no tenia papers i llogava un compte de Glovo a una altra persona amb la situació regularitzada a la qual li pagava el 50% del que guanyava. "Es calcula que la meitat dels comptes estan rellogats", denuncia Gutiérrez.

Amb la nova llei, tots els falsos autònoms de Glovo o Deliveroo passaran a ser treballadors, però segons considera Gutiérrez, "aquestes empreses han fet un negoci milionari saltant-se la llei i ara que han de pagar impostos es troben en una posició avantatjosa".

CARTERS 'VS.' AMAZON

"Des de fa 10 anys la feina s'ha anat precaritzant", explica el carter i delegat sindical de la CGT Albert Marín. Afegeix que "s'ha pro-

"Amb Glovo i Deliveroo, si no treballes 90 hores a la setmana amb prou feines pots aconseguir 1.000 euros mensuals i, a més, després has de pagar impostos i la benzina"

"L'economia de plataforma és un model de negoci que es basa a esquivar les regulacions, eliminar les proteccions i rebutjar les responsabilitats"

duït una espècie d'*amazonització* de les condicions laborals, sobretot en els centres logístics". Ell i diversos companys de la regió metropolitana fa mesos que estan portant a terme una lluita per reclamar una millora laboral a Correus. Tot i que Marín creu que no es pot explicar la precarització només per l'arribada d'Amazon, considera que és un factor clau.

"Correus prioritza el repartiment de productes d'Amazon o d'Alibaba... Molts dies ens diuen: 'Avui només surt paqueteria'", relata el carter. "No pot ser que es prioritzi un paquet d'Amazon a una carta del metge", es lamenta. Això acaba produint una sobrecàrrega de feina per als carters. "Un company ha estat suspès un dia de feina i sou per no entregar un paquet d'Amazon", denuncia.

El de la CGT té clar que Correus, amb una forta implantació territorial, podria competir amb Amazon i no comprèn per què ha arribat a aquesta situació de vassallatge. "S'han imposat les lògiques privades al sector públic", lamenta. Amb tot, Marín també fa un exercici d'autocrítica: "Com a ciutadà, em costa d'entendre que a algú li vagi la vida rebre un producte en menys de 24 hores".

LLOGATERS 'VS.' AIRBNB

En els anuncis d'Airbnb hi apareixen veïns enumerant els beneficis de llogar habitacions de casa seva amb l'*app*. Aquesta idea de proximitat que l'empresa intenta vendre està molt allunyada del que a ulls de Rodrigo Martínez, portaveu del Sindicat de Llogateres, passa de debò. "Les dades demostren que la meitat dels pisos pujats a la plataforma estan en mans de 300 propietaris que no ho fan per completar el sou". Així mateix, diversos estudis indiquen que el problema dels preus dels pisos a l'àrea metropolitana està directament relacionat amb l'aparició d'aquesta empresa. "L'activitat d'Airbnb fa que els lloguers i la compra pugin de preu", sentència Martínez.

Es pot vendre amb molts noms, però en realitat aquestes empreses, sota l'aura tecnològica, fan el mateix de sempre. No són *riders* sinó repartidors, no són *freelancers* sinó treballadors autònoms, no és *renting* sinó lloguer, no són *apps* sinó empreses. Coses de tota la vida.

Un reportatge d'Albert Alexandre

Sagrada Família

líniaeixample.cat

7 de juliol del 2021

Temple | La Sagrada Família amplia els horaris

La normalitat també torna a poc a poc a la Sagrada Família. Ja es pot accedir-hi de dilluns a dijous de 9 h a 15 h i de divendres a diumenge de 9 h a 18 h comprant les entrades a l'espai web de la Basílica de la Sagrada Família.

El batec turístic torna al barri però lluny de la normalitat

Alba Losada
SAGRADA FAMÍLIA

El turisme està tornant al barri, i això ja ha estat percebut per veïns i comerciants. La presidenta de l'Associació de Veïns, Marina Comellas, explica que l'arribada de turistes ha estat progressiva des que la basílica va reobrir les portes a finals de maig. Ara que ha ampliat els seus horaris per estar oberta cada dia de la setmana, "està per veure si tornarà la massificació", diu Comellas. La presidenta de l'entitat veïnal assegura que els veïns no tenen res en contra del turisme, però insisteix que és necessari que "sigui més sostenible que abans" perquè visitants i veïns puguin tenir una bona convivència.

PREVISIONS POSITIVES

Per la seva banda, des de l'Eix Comercial Sagrada Família es mostren relativament optimistes

L'atractiu de la basílica impulsa el turisme. Foto: Carola López/ACN

amb el retorn del turisme. El seu gerent, Oriol Agulló, celebra les previsions sobre aquest estiu, tot i que encara no tenen dades, i posa com a indicador de la progressiva revifada que els manters i els bicitaxis tornin a ser per la zona. "Saben que tornarà a haver-hi moviment", diu Agulló parlant d'una afluència turística que creu que augmentarà amb les visites a la basílica i a mesura que s'avanci en el procés de

vacunació. "Aquest estiu serà millor que l'anterior", afegeix.

Pel que fa a les reserves hoteleres, des de l'Hotel Ibis expliquen que per a aquest juliol i l'agost han crescut un 25% respecte de les de finals de maig. Hostal Ruta de Francia, un establiment més petit, preveu treballar a mig gas i tenir a l'agost una ocupació del 40%, mentre que abans de la pandèmia era del 80% "amb tarifes més altes".

Els retrats més honestos d'Estela Castro, al Centre Cívic

FOTOGRAFIA ▶ Una de les exposicions que acull aquests dies el Centre Cívic Sagrada Família, en el marc del festival 'Art Photo Bcn', és 'Fotògrafes', de la fotògrafa Estela Castro. No es tracta d'una professional de la imatge qualsevol, sinó que és d'aquelles que s'ha aventurat a defensar amb la càmera els drets humans i els dels animals, però en aquest darrer projecte ha anat més enllà. Castro ha retratat la quotidianitat de fotògrafes espanyoles de la seva generació, aquelles pioneres

que ho van tenir molt difícil per intentar fer-se un nom en un món majoritàriament d'homes. És per aquesta raó que Castro no ha dubtat a donar-los ara tot el protagonisme que no van tenir en el seu moment.

Aquesta exposició, que no deixa de ser un recordatori sobre la importància d'assolir la igualtat de gènere, es podrà veure de dilluns a diumenge fins al 28 de juliol i és capaç d'impregnar qualsevol de la sensibilitat necessària per fer retrats tan honestos com els de Castro.

Un dels retrats que acull l'exposició 'Fotògrafes'. Foto: Estela Castro

Podòleg

Des de 1957

Horari: de dilluns a divendres de 16.30 a 19.30h

Miguel Ángel Cuesta Alonso

Dos de Maig, 223, 1er 2a
(edifici Encants Nous)

Telf. 93 245 48 29

DESCOMPTES AMB LA TARGETA ROSA

El 3 de juliol del 1965 es va produir una fita històrica: els Beatles van fer el seu únic concert a Barcelona. Va tenir lloc en ple franquisme a la plaça de la Monumental, que es va omplir de gom a gom i de molta música.

El CAP Sant Joan pateix el fort augment de positius de Covid

Alba Losada
EL FORT PIENC

L'augment de casos positius de coronavirus està posant contra les cordes l'Atenció Primària, i el CAP Passeig de Sant Joan és un dels centres que ho està notant amb força. La metgessa de família Alba Martínez explica que la setmana passada van incrementar molt les proves de cribratge i de diagnòstic. "Vam estar fent unes 150 PCR i tests ràpids d'antígens al dia. Aquests últims els vam fer a persones amb símptomes i, entre el 30% i el 50%, van donar positiu. Això és una 'burrada' si tenim en compte que abans de Sant Joan teníem el 4% de positius, tot i que estàvem fent menys proves", afirma.

Aquesta metgessa del CAP avisa que aquest increment de casos està fent treballar part de la plantilla en condicions precàries. "Abans teníem un sol rastrejador, ara en tenim dos perquè un ad-

La plantilla del CAP està fent uns 150 tests al dia. Foto: Twitter (@nou_cap)

ministratiu ha deixat les seves tasques per rastrejar casos. Ara, tots dos i metges i infermeres, estan doblant torns", afegeix Martínez.

XIFRES PREOCUPANTS

Tot i que l'ocupació hospitalària és força menor a la d'altres onades, el creixement descontrolat de positius és preocupant. Se-

gons l'Agència de Salut Pública de Barcelona, del 28 de juny al 4 de juliol es van detectar a tota la ciutat quasi 8.000 casos nous, el triple que la setmana anterior, i els acumulats van arribar als 141.261. Es tracta de la primera vegada en tota la pandèmia que se superen els 7.000 casos positius en una setmana.

Última sessió de cinema a la fresca amb 'El viaje de Marta'

CINEMA ▶ Avui finalitza la sisena edició del cicle Pantalla Barcelona amb l'última sessió de cinema a la fresca, que des del passat abril acull la plaça Fort Pienc. Ja s'han projectat 11 pel·lícules i aquest vespre a les 22 h toca el torn de la darrera: *El viaje de Marta*, de la directora Neus Ballús.

Es tracta de la història d'una família que marxa de vacances a un ressort a Senegal, on la Marta, la filla adolescent, no només coneix un treballador de l'hotel que somia convertir-se en di-

rector de cinema, sinó que també agafa consciència de les grans desigualtats i del xoc cultural que separen els dos mons.

Les entrades es poden reservar al telèfon 93 232 78 27 o a l'espai web del centre cívic. De la mateixa manera que s'ha fet des del començament del cicle, la projecció d'avui es farà sota mesures preventives, amb aforament reduït per respectar les distàncies de seguretat, presa de temperatura corporal i distribució de gel hidroalcohòlic per protegir la salut de tothom.

Frame de *El viaje de Marta*, de Neus Ballús. Foto: *El viaje de Marta*

EMERGENCIA INDIA

Milers de famílies sense recursos estan patint una segona onada de la COVID-19 encara més letal que la de fa un any.

La teva aportació pot salvar vides
IBAN: ES75 1491 0001 2320 3004 8025

SONRISAS DE BOMBAY
TRANSFORMANDO FUTUROS

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Ca n'Artés: l'hostal medieval que resisteix a Nou Barris

NOU BARRIS/ La casa Ca n'Artés sobreviu al pas del temps com un vestigi del passat rural de Nou Barris. Aquest edifici medieval –situat a pocs metres de la plaça Virrei Amat– forma part del conjunt històric de Santa Eulàlia de Vilapicina, un petit nucli de població rural que es va originar al segle XI al voltant d'una antiga ermita. Flanquejada per grans hectàrees de conreus, Ca n'Artés va ser un lloc de pas important de l'època, ja que en aquest punt es creuaven els camins de Sant Iscle i d'Horta. Aquesta ubicació estratègica va convertir la casa en un hostal per a viatgers que va estar en funcionament almenys fins al segle XV.

Com indica el seu nom, aquest emblemàtic edifici va ser propietat del mossèn Pere d'Artés, un religiós que va

La casa va ser fins al segle XV un hostal per a viatgers per la seva ubicació en un lloc de pas entre Sant Iscle i Horta

ostentar càrrecs importants a les corts de Joan I i Martí l'Humà. Artés era un amant de les arts i de la cultura i per això es va erigir en una de les figures protectores de grans noms de la vida cultural de l'època, com per exemple dels escriptors Guillem de Copons i Francesc Ei-

Foto: Ajuntament

ximenis, que li van dedicar algunes de les seves obres.

CONJUNT HISTÒRIC PROTEGIT

Un dels aspectes més destacables de Ca n'Artés és la seva arquitectura. La casa encara conserva elements originaris de l'època medieval, com la porta d'arc de mig punt al centre de la façana principal i una de les finestres amb un arc apuntat. Actualment, l'e-

difici està dividit en tres parts: la primera és el local del forn, amb un habitatge al primer pis; la segona és un altre local que coincideix amb la porta principal i comprèn l'única finestra de la part baixa; i la tercera és un primer pis amb entrada per una escala lateral.

La construcció forma part del Catàleg del patrimoni arquitectònic de la ciutat de Barcelona i està catalogada com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL). Dins del conjunt

protegit també hi figura el santuari de Santa Eulàlia de Vilapicina, una capella construïda el 1782 i restaurada el 2004, però que s'erigeix sobre un temple preromànic dedicat a Santa Eulàlia que data almenys del segle X. La històrica capella va resultar molt danyada durant la Guerra Civil espanyola, quan va ser utilitzada com un magatzem i després abandonada. No es va poder recuperar fins a finals dels anys 60.

Plus Ultra: el barri amb aires de poble situat al cor de la Marina

SANTS – MONTJUÏC/ El barri Plus Ultra és una grata excepció dins de Barcelona. Situat al cor de la Marina i flanquejat per la muntanya de Montjuïc, aquest grup de petites cases adossades va néixer cap als anys vint, quan la zona encara estava envoltada de camps de cultiu. Gairebé 100 anys després, el barri s'ha convertit en un reducte que resisteix a la important expansió que ha viscut la zona en les últimes dècades, mantenint el seu esperit original.

Anomenada inicialment Camp de Port, aquesta urbanització –constituïda per petites cases adossades d'una o dues plantes– va adoptar a finals dels anys vint el nom de Plus Ultra en record de l'hidroavió de l'aeronàutica militar espanyola que va fer el primer vol transatlàntic entre Europa i Amèrica.

El barri va tenir escoles i les seves pròpies botigues, com la Bodega Penya de l'any 1927, que va iniciar la celebració de la Festa Major del barri, la Trepitjada del raïm, que té lloc al mes de setembre en record de les vinyes que hi havia hagut en aquest indret.

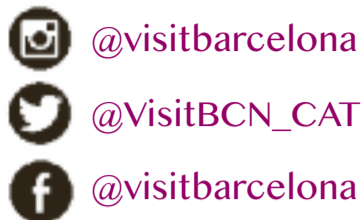
Foto: Aj.

Un gran viatge a l'antic Egipte sense moure't d'aquí

EIXAMPLE/ El Museu Egipci de Barcelona proposa al visitant un petit viatge en el temps a l'edat dels faraons amb una valuosa col·lecció de més de mil peces amb obres imponents, com l'estàtua de Ramsès III, algunes mòmies i centenars d'objectes, com joies o esteles funeràries. Obert al públic l'any 1994, la història del Museu –que va ser el primer de temàtica faraònica inaugurat a Espanya– està íntimament lligada a la figura del seu promotor, Jordi Clos Llobart, president d'una important cadena hotelera i gran apassionat d'Egipte.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

El parc del Guinardó, un gran pulmó verd en plena ciutat

Foto: Ajuntament

HORTA – GUINARDÓ/ Escapar del tràfec i el soroll de la gran ciutat és possible sense haver d'allunyar-se gaire del centre. A la popular plaça del Nen de la Rutlla, al barri del Guinardó, a prop de l'Hospital de Sant Pau, s'obre pas un gran pulmó verd per a molta gent desconegut. El parc del Guinardó data del 1918 i actualment s'ha convertit en una de les zones verdes més grans de Barcelona.

Ubicat en uns terrenys que antigament s'havien destinat principalment a ús agrícola, aquest espai s'enfila turó amunt a través d'un sistema de terrasses que conviden el passejant a evadir-se del context urbà i a endinsar-se en un veritable bosc frondós. El parc està dividit en tres zones ben diferenciades: la part inferior correspon a un parc urbà; la mitjana,

a uns jardins històrics; i la superior, a un bosc forestal que sorprèn enmig de la ciutat.

El parc històric es va dissenyar l'any 1918, amb un projecte a càrrec dels arquitectes paisatgistes Jean-Claude Nicolas Forestier i Nicolau M. Rubió i Tudurí, que van projectar uns jardins mediterranis i classicistes que donaven especial protagonisme a l'aigua, que corre per diferents fonts, canals i petites piscines. D'aquesta manera es va generar un sistema de terrasses travessades per un torrent canalitzat amb estanys i salts d'aigua.

A la part de dalt de l'espai, el paisatge està dominat per la vegetació forestal, amb pins, cedres i alzines. Els camins costeruts que s'entrecreuen condueixen al Mirador de la Mitja Lluna, des d'on es poden contemplar unes vistes privilegiades de la ciutat.

OBRES ARTÍSTIQUES AMAGADES

Aquest gran pulmó verd, però, també amaga diverses obres artístiques que val la pena conèixer. Una de les principals atraccions es troba just a la mateixa entrada de l'espai: l'escultura El nen de la Rutlla, realitzada per Joaquim Ros i Bofarull l'any 1961, i una perfecta avantsala que comunica a través d'un entramat de bancs, escales i zones de jocs infantils amb la zona més frondosa del parc.

En aquest sentit, també destaca la popular Font del Cuento, un petit espai que des de temps antics ha estat punt de trobada per als veïns de la zona, especialment per a les parelles a la recerca d'un racó solitari.

La ruta pel parc també permet als visitants acostar-se a un dels miradors més populars de la ciutat, el del Turó de la Rovira.

Sant Andreu

Un nou barri impulsat pel Congrés Eucarístic

El barri del Congrés de Sant Andreu va ser aixecat de nova planta arran de la celebració del XXXV Congrés Eucarístic Internacional a Barcelona el 1952. La iniciativa va sorgir de la mà del bisbe de Barcelona, Gregorio Modrego, que, alertat per la situació dramàtica de la immigració que arribava a la ciutat, va estimular la construcció d'habitatges dignes per a les classes modestes.

L'objectiu d'aquestes noves construccions no era només erradicar el barraquisme i donar una solució a l'arribada de noves onades migratòries, sinó que també es buscava aconseguir crear un barri autosuficient que incorporés nombroses zones verdes, ventilació creuada i un assolellament òptim.

UN MODEL D'ILLA DIFERENT

Els edificis del Congrés no segueixen el model d'illa tancada típicament barceloní. Amb la construcció d'aquests blocs de nova planta es va voler introduir altres models de construcció, com el de l'illa oberta o semitançada, propi de moltes ciutats europees, la qual cosa permetia incorporar-hi serveis, jardins i instal·lacions esportives. El projecte, presentat l'any 1952 i aprovat l'any següent, va veure la col·locació de la primera pedra el 1953 al carrer Felip II.

Foto: Aj.

Un centre cívic instal·lat en una antiga capella decorada pel pintor Pere Pruna

Foto: Ajuntament

SARRIÀ – SANT GERVASI/ Al número 130 del carrer de Ganduxer s'erigeix un dels edificis municipals més sorprenents i al mateix temps més desconeguts pel gran públic. El Centre Cívic Pere Pruna està ubicat en una capella construïda el 1928 per les Mares Reparadores annexa al monestir edificat el 1904 en uns terrenys fins aleshores propietat de la família Juncadella. Durant la Guerra Civil, la capella va ser saquejada, però anys després el farmacèutic Fernando Rubió Tudurí en va assumir la restauració i va encarregar-ne la decoració a Pere Pruna (Barcelona, 1904-1977), pintor format a París i apadrinat per Pablo Picasso.

L'edifici arriba a mans de l'Ajuntament de Barcelona el 1970, quan les monges decideixen vendre els terrenys del monestir. Després de romandre tancat durant molt temps, el

1998 van començar els treballs de restauració, que van donar-li l'aspecte actual. El 2000 es va inaugurar com a espai cultural i el 2013 va entrar a formar part de la xarxa de centres cívics de Barcelona, batejat amb el nom de Pere Pruna en homenatge a l'artista. La pintura de Pruna destaca pel misticisme religiós i la predilecció pels àngels, temes que impregnen els frescos de la capella que va decorar entre el 1952 i el 1954 i que avui en dia encara es conserven gràcies a la restauració del 1998.

Actualment, el centre gestiona la Taula de Cors del districte i s'encarrega d'organitzar i programar "La primavera coral", el Cicle de Música Religiosa i el Cicle de Concerts Joves amb la col·laboració de les escoles de música de la zona. L'espai també participa en altres activitats, com exposicions, xerrades, conferències i tallers.

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Més productes de proximitat i ecològics als mercats

Foto: Ajuntament

Alimentació

Sis mercats de la ciutat (Concepció, Llibertat, Sarrià, Ninot, Sants i Horta) van posar en marxa, a finals de juny, la prova pilot del programa *Comerç Verd*. Es tracta d'una iniciativa que dona prioritat i espai als productes ecològics i de proximitat i que el pròxim mes de setembre s'aplicarà a tots els mercats de Barcelona.

La campanya és una de les iniciatives

del programa de Barcelona Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible 2021 i vol suposar un salt qualitatiu, tant en el volum d'aliments locals, ecològics, de petits productors, de pagès o de llotja que es consumeixen a la ciutat com en la possibilitat que els veïns, primer d'aquests sis equipaments i més endavant de tota la ciutat, hi tinguin accés.

Comerç Verd és un projecte impulsat per l'Institut Municipal de Mercats de

Barcelona (IMMB), el Comissionat d'Economia Social i Solidària i Política Alimentària de l'Ajuntament i la Federació de Mercats Municipals (FEMM), que agrupa les entitats de comerciants dels mercats municipals.

Els orígens del projecte es remunten al 2019, però no ha estat fins ara que comença la seva fase operativa. La iniciativa, segons expliquen els seus impulsors, és "de present i de futur", ja que "accentua el ca-

ràcter dels paradistes dels mercats municipals com a prescriptors i persones de confiança dels clients" i té tres objectius: remarcar la diferenciació dels establiments dels mercats gràcies a la qualitat dels seus

'Comerç Verd' ha engegat amb una prova pilot a sis mercats, però el setembre arribarà a tota la ciutat

productes, lluitar contra la reducció d'emissions i facilitar la viabilitat de l'agricultura i la ramaderia local i sostenible.

COM FUNCIONA?

Qualsevol establiment de la ciutat podrà ser Comerç Verd o tenir un Racó de Comerç Verd, en funció del nombre de referències o del percentatge de productes locals i ecològics disponibles que ofereixi als seus clients.

Per aconseguir-ho, s'han definit tres criteris principals relacionats amb l'alimentació sostenible: que el producte sigui local, és a dir, fet a Catalunya (evitant desplaçaments llargs), que sigui ecològic, amb el certificat del Consell Català de la Producció Agrària Ecològica (CCPAE) i que sigui comprat directament a un pagès.

'Re-connectant': el programa per digitalitzar les botigues de barri

Tecnologia

Un dels reptes principals que afronten les botigues de barri és el de la digitalització. Tenir presència tant a internet com a les xarxes socials és bàsic i, per això, ha nascut *Re-connectant*, un programa impulsat per l'Ajuntament i que té la col·laboració d'Endesa.

Les línies mestres de *Re-connectant* es van presentar a principis del mes passat i faran que 400 botigues de barri de diferents punts de la ciutat s'adhereixin al projecte, cosa que els permetrà elaborar i implementar un pla digital a mida (en funció del sector del qual formin part), gràcies a l'assessorament que rebran per

part d'un equip de professionals experts en màrqueting i comunicació en línia.

Fins ara, ja s'han beneficiat del programa més de 120 comerços. En una primera fase, s'analitza la salut digital del comerç (la seva presència a internet, l'estratègia de comunicació i màrqueting, l'ús de canals de venda electrònica, la digitalització dels processos de gestió i les possibilitats de millora), mentre que en la segona fase es crea el pla de digitalització a mida segons els resultats de la diagnosi inicial.

A més, els comerços participants reben formació pel que fa a configuració, revisió i millora del web i perfils de xarxes socials, posicionament en motors de cerca en línia i venda i butlletins electrònics.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

A PROP

Una campanya anima a recuperar el centre de la ciutat

Reactivació

Recuperar l'activitat comercial al centre, que com ha passat a la resta de la ciutat ha patit i pateix els efectes de la pandèmia, és l'objectiu de la campanya *Barcelona x tu. Tu x Barcelona*, una iniciativa que s'ha posat en marxa de forma conjunta per part de l'Ajuntament, el Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat, Turisme de Barcelona i Barcelona Oberta, l'organisme que aglutina bona part dels eixos comercials d'aquesta part de la ciutat. La campanya va engegar a mitjans de juny i s'allargarà fins a finals d'aquest mes.

A una vintena de llocs del centre de la ciutat s'han col·locat il·lustracions i codis QR (i també grans lones, en punts emblemàtics com la Via Laietana), que un cop

es llegeixen amb el telèfon mòbil permeten que els veïns i els compradors descobreixin els comerços, els hotels i els establiments de restauració.

A partir d'aquí, els usuaris poden gaudir amb un joc, a l'estil gimcana, que els farà interactuar amb les diferents il·lustracions (amb un itinerari, que els farà anar d'un lloc a un altre) a la vegada que passen i fan les seves compres.

I és que tota aquesta zona sempre ha estat un punt neuràlgic de Barcelona, un lloc de trobada i un indret dinàmic, que a més encurioseix i atreu, no només veïns d'altres barris, sinó també gent que hi arriba de la resta del món. La iniciativa, doncs, vol recuperar la constant ebullició que hi havia fa poc més d'un any i mig. Per això s'ha triat el nom *Barcelona x tu. Tu x*

Barcelona, que apel·la al record col·lectiu i a la il·lusió que fa retrobar aquests espais, ajudant-los també perquè puguin renèixer després d'haver hagut d'afrontar una situació sanitària complicada de la qual sembla que comencem a sortir-ne.

PLA DE REACTIVACIÓ

La iniciativa forma part del Pla de Reactivació del Comerç que l'Ajuntament va posar en marxa fa un any per ajudar el sector a parar el primer cop de les conseqüències econòmiques de la pandèmia.

La campanya també s'inclou en l'Agenda 20/21 de la Generalitat, que vol servir per determinar les polítiques públiques en matèria de comerç, així com la gestió privada de les entitats i diferents operadors per afrontar els reptes de futur del sector.

EN PRIMERA PERSONA

“Mai vendré un producte que el client no necessiti”

Morgran Infants

Botiga de roba i moda infantil (Sants-Badal)

L'Amapola Granja s'ha dedicat tota la vida a la confecció. Fa gairebé 21 anys, però, va decidir deixar de treballar per a altres empreses i va posar en marxa el seu propi negoci. “Al principi només era taller, però veient que la gent picava a la porta i em preguntava si venia també al detall, vaig obrir la botiga”, diu.

Què hi trobem a Morgran que no hi hagi a grans cadenes?

Un tracte personalitzat. Per a nosaltres, el que necessiti la clientela és clau. No vendré mai coses que no necessiti, m'estimo més no vendre-ho. A més, ens adaptem al que ens demanen i treballem només amb producte nostre. Tot el que oferim és artesanal, fet a mida i personalitzat. Som l'única botiga de Barcelona que ho fa amb teixits naturals. El més important és que els clients ens recordin amb *carinyo*.

20 anys és un període molt llarg. Quin és el secret per haver arribat fins aquí?

Hem hagut de superar la crisi de l'euro, la immobiliària, la Covid... No hi ha secret, simplement és la feina ben feta, estar satisfeta i que t'agradi el que fas. És una gran sort poder venir cada dia a l'Amapola Azul, que és la meua marca. Soc una privilegiada.

Quins reptes planteja el futur?

Avui, per molt que tinguem botiga física, cal ser a les xarxes, i ja hi som. El boca a boca en funciona molt bé, però el món virtual és bàsic per créixer.

Foto: Blanca Blay/ACN

El petit comerç ja té un llibre que l'homenatja

Foto: Ajuntament

Reconeixement

Tothom ha posat el seu granet de sorra per lluitar contra la pandèmia, i el sector del comerç no ha estat cap excepció. Aquesta lluita es recull a *Comerç de Barcelona. Sempre a prop*, un llibre que repassa les vivències per les quals han passat els professionals del sector i recorda els diferents moments viscuts des del març de l'any passat. Els textos del llibre són de l'escriptor Rafael Pradas i estan acompanyats de fotografies de Paola de Grenet, Edu Bayer i Isaac Planella, entre altres.

Durant l'acte de presentació, celebrat el dia 21 del mes passat, el primer tinent d'alcaldia, Jaume Collboni, va remarcar

que “els últims mesos han estat el millor exemple de com la solidaritat, la tenacitat i la resiliència poden actuar com a palanca de canvi, i els comerciants i restauradors són un exemple i un model en el qual la ciutat s'emmiralla”.

El llibre s'estructura en quatre apartats. Aborda l'arribada inesperada del virus i les primeres accions que es van impulsar per fer-hi front; parla de la relació de la ciutat amb el comerç, un sector clau des de fa segles; tracta la difícilíssima situació que els negocis han viscut i viuen; i fa una mirada cap al futur, posant èmfasi en els reptes que cal afrontar.

El llibre es distribuirà entre els equipaments i comerços de la ciutat, i es pot consultar al web barcelona.cat/comerc.

Esports

Atletisme | La Cursa dels Bombers, el 24 d'octubre

El calendari atlètic de la ciutat recupera una altra de les seves cites emblemàtiques: el dia 24 d'octubre es disputarà la Cursa dels Bombers. La prova torna després d'un any sense haver-se celebrat per culpa de la pandèmia del coronavirus.

Camp per córrer: les Panteres Grogues reivindiquen l'Orgull

Pau Arriaga
L'EIXAMPLE

El món va tornar a celebrar, el 28 de juny, el Dia de l'Orgull LGTBI+. Un any més, les reivindicacions d'aquest col·lectiu van sentir-se, visibilitzar-se i llegir-se de multitud de formes, presumint dels avenços de les darreres dècades, però apuntant també tota la feina que encara queda per fer.

L'esport, per exemple, és un àmbit de la societat en el qual la visibilitat del col·lectiu LGTBI+ té encara molt marge de creixement. Una de les entitats que treballa de forma incansable en aquest aspecte són les Panteres Grogues, que el 28 de juny van participar en l'acte institucional celebrat a l'Ajuntament i que uns dies després, dijous passat, també van ser una de les entitats presents en la jornada *L'àmbit esportiu local i la diversitat sexual i de gènere. Reptes i alian-*

Les Panteres Grogues són un referent del col·lectiu LGTBI+. Foto: PG

ces, una sèrie d'activitats organitzades per la Diputació.

El president de les Panteres Grogues i secretari d'organització de l'Agrupación Deportiva Ibérica (ADI) LGTBI, Toni Travieso, va ser el ponent inaugural de l'activitat, amb la conferència *Per un esport amb Orgull i lliure d'LGTTBI-fòbia*, en la qual va demanar "continuar treballant per desplegar la Llei 11/2014 del 10

d'octubre" per eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia, i va dir que la feina que fan de forma conjunta amb les institucions, com els ajuntaments, és clau en les seves reivindicacions.

Les Panteres Grogues van posar el punt final a una setmana intensa participant en la primera edició del Pride Sentmenat, organitzant activitats durant bona part de dissabte passat.

El CFS Eixample començarà la lliga a finals de setembre

El primer equip femení del Club Futbol Sala Eixample ja sap quan tornarà a competir a la Segona Divisió. I és que la setmana passada la Federació Espanyola de Futbol (RFEF) va publicar el calendari d'inici de les competicions que organitza, de manera que el CFSE ja sap que la primera jornada de la lliga 2021-22 serà l'últim cap de setmana del mes de setembre.

El calendari també té previstes tres aturades per jugar fa-

ses diverses d'eliminatòries de la Copa de la Reina (mitjans de novembre, principis de gener del 2022 i principis de maig de l'any que ve), mentre que la fase regular de la competició de lliga s'allargarà fins a finals del maig del 2022.

Les eliminatòries del *play-off* d'ascens a Primera (un objectiu que el CFSE persegueix des de fa algunes temporades) es jugaran durant els tres primers caps de setmana del mes de juny de l'any que ve.

Les dates del futsal ja estan definides. Foto: Piero / FSC

SCHBELTA CLINIC

Medicina Estètica & Especialitats Clíniques

ESPECIALITATS CLÍNIQUES

PODOLOGIA • NUTRICIÓ • FISIOTERÀPIA • TRATAMENT FACIALS
MEDICINA FAMILIAR • INFERMERIA • TRATACMENTS CORPORAL

 Avenida Diagonal 299. Local 1 Bj - Barcelona - CP: 08013

 schbeltaclinic.com

 info@schbeltaclinic.com

 935 41 83 83 - 931 57 68 30

 [schbelta_clinic](https://www.instagram.com/schbelta_clinic)

 [schbelta_clinic](https://www.facebook.com/schbelta_clinic)

Davant els accidents: Delta

- » El sistema Delta fa referència a la Declaració Electrònica de Treballadors Accidentats
- » Es tracta d'una eina tecnològica per comunicar formalment els accidents laborals

► Quan hi ha un accident laboral, un cop resolta la situació i ateses les persones que n'hagin resultat afectades, cal actuar amb professionalitat i abordar les causes i conseqüències dels fets, amb la finalitat que no es torni a repetir res semblant. I aquí és de gran ajuda el sistema Delta.

Aquest és el nom que rep la Declaració Electrònica de Treballadors Accidentats. Es tracta d'una eina tecnològica per comunicar formalment un accident laboral, amb la màxima transparència, incloent-hi els detalls dels fets i les raons que l'han provocat. També serveix per facilitar els tràmits que es derivin d'aquesta situació.

QUI EL FA SERVIR?

El fan servir principalment les empreses i els autònoms, però també el poden utilitzar treballadors, entitats col·laboradores, empreses gestores i autoritats laborals. Per poder-ho fer, empreses i autònoms s'han de registrar com a usuaris del sistema, per a la qual cosa necessitaran una signatura digital certificada.

QUAN S'UTILITZA?

S'ha de fer servir sempre que hi hagi un accident laboral, tant si aquest causa una baixa com si no: la llei obliga a comunicar aquests fets a la Seguretat Social. El termini per comunicar l'accident és de cinc dies hàbils.

QUÈ PERMET FER?

El sistema Delta permet elaborar el comunicat d'accident i, posteriorment, consultar-lo, editar-lo o eliminar-lo (en funció de la fase de tramitació en què es trobi el document, és clar).

COM FUNCIONA?

El sistema Delta envia automàticament els comunicats d'accident signats per l'empresari o el treballador a l'entitat gestora o col·laboradora que s'hagi de fer responsable de la contingència. Aquesta entitat haurà de valorar si accepta o no el comunicat en un termini de deu dies hàbils i, en cas que sí, l'enviarà a l'autoritat laboral de la província corresponent.

Si l'entitat gestora o col·laboradora detecta que el document té errors, s'hauran de corregir en un

El sistema Delta el poden fer servir empresaris, autònoms, treballadors i autoritats laborals. Foto: Pexels

termini de cinc dies per poder tirar endavant el procediment. Finalment, quan passi a mans de l'autoritat laboral, aquesta haurà de decidir definitivament si el comunicat s'accepta o no. Té la possibilitat de retornar-lo explicant els motius pertinents. Si l'accepta, el comunicat d'accident arribarà a la unitat provincial d'Inspecció de Treball i Seguretat Social que toqui i a la Subdirecció General d'Estadística del Ministeri de Treball i Seguretat Social.

dística del Ministeri de Treball i Seguretat Social.

SEMPRE?

El sistema Delta no sempre és la manera de comunicar un accident laboral. Hi ha casos en què no s'ha de fer servir.

Per exemple, quan l'accident laboral el pateixi un treballador que ja té coberts aquests accidents per les mútues vinculades

a l'administració pública, com la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat (MUFACE), l'Institut Social de les Forces Armades (ISFAS) o la Mutualitat General Judicial (MUGEJU). Una altra excepció a l'ús del sistema Delta és quan qui pateix l'accident és un treballador contractat per una empresa amb seu a l'estranger i que, per tant, no està afiliat a la Seguretat Social de l'estat espanyol.

**OXIGEN PER
A L'ÍNDIA**

**NECESSITEM EL TEU
SUPPORT PER ACONSEGUIR
UN GENERADOR D'OXIGEN.**

Aquesta pandèmia no acaba
fins que tothom estigui fora
de perill.

DONA

fundacionvicenteferrer.org

900 111 300

VicenteFerrer

Transforma la societat en humanitat

#SOSCovidIndia

No t'ho perdís

Foto: salamontjuic.org

Cinema a Montjuïc

Les sessions de cinema a la fresca sempre són una bona idea durant l'estiu i, si són en un entorn privilegiat, encara més. El cicle Sala Montjuïc de Barcelona es va posar en marxa el 2 de juliol i s'allargarà fins al 6 d'agost. Els jardins del Castell de Montjuïc, per tant, s'han tornat a convertir en una gran sala de cine a l'aire lliure que ofereix projeccions els dilluns, dimecres i divendres. Aquest cop, la pandèmia ha fet que l'aforament sigui del 50%, però com a mínim s'ha pogut mantenir la proposta i s'han programat pel·lícules molt diverses, des de *Paràsits* i *Nomadland* fins a clàssics.

Famosos

Joan Dausà (Sant Feliu de Llobregat, 1979) és cantant de pop i actor. Després d'anys de carrera musical amb la banda Joan Dausà i els Tipus d'Interès –amb la qual va crear l'exitosa cançó *Jo mai mai*, guanyadora d'un premi Gaudí, i l'àlbum homònim– va decidir aturar-se a finals del 2015. No va ser fins al 2018 que va relançar la seva carrera en solitari, però clarament va ser una bona decisió. Recentment ha anunciat la data d'estrena del seu quart disc, *Ho tenim tot* (Promo Arts Music, 2021): serà el 22 d'octubre. Tot i això, ja ha preestrenat les cançons del nou àlbum en un total de sis concerts íntims que ha fet a Empúries. Van ser els dies 24, 25 i 26 de juny i 2, 3 i 4 de juliol. En totes les dates va aconseguir exhaurir les entrades. La gira del disc, però, començarà el 25 de novembre al Palau de la Música.

La fitxa

QUI ÉS?

J O A N D A U S À

ÉS FAMÓS PER...

Ser un cantant de pop català

També és actor llicenciat a l'Institut del Teatre

QUÈ HA FET?

Anunciar la data del seu pròxim disc

I preestrenar-ne les cançons en sis concerts íntims

A LES XARXES...

Ganes que es publiqui l'àlbum

Els afortunats que ja han sentit els nous temes el feliciten

Llibres

Hermana. (Placer)
María Folguera

La protagonista té una filla i escriu, mentre que la seva amiga és actriu, cantant i es planteja fugir per enèsima vegada, ara a Texas. La narradora està escrivint una *Enciclopedia de los Buenos Ratos de las Escritoras*, en la qual aconseguirà parlar de plaer, indagant en allò que van callar escriptores que admira, com Elena Fortún, Carmen Laforet o Teresa de Jesús.

Teatre

L'habitació blanca
Josep Maria Miró

En Carles, la Laia i en Manel es retroben amb la senyoreta Mercè, la mestra que els va ensenyar a llegir i escriure quan eren petits. Han passat més de 25 anys i ara són adults que han superat els 30 i que es van acostant a la quarantena. El retrobament, aparentment fortuït, amb la senyoreta Mercè serà trasbalsador.

A la Sala Flyhard de Barcelona.

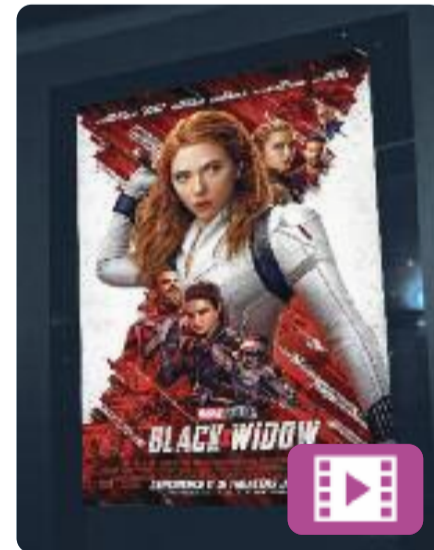
Música

Enlaire
Les Montses

El grup Les Montses acaba de publicar el seu tercer àlbum d'estudi, *Enlaire* (Discmedi, 2021). La banda formada per Ferran Rosell (veu i guitarra), Xavi Esteve (baix), Joan Prat (teclat), Josep Bofill (bateria) i Xavi Pujades (guitarra) presenta en aquest nou treball discogràfic tretze cançons amb un protagonista: l'Andy o l'home ocell.

Pelis i sèries

Viuda negra
Cate Shortland

Natasha Romanoff, àlies Vidua Negra, s'enfronta als capítols més foscos de la seva història quan sorgeix una perillosa conspiració relacionada amb el seu passat. Perseguida per una força que no s'aturarà, Natasha ha de bregar amb la seva història com a espia i amb l'estela de relacions destruïdes que va deixar enrere molt abans de convertir-se en Venjadora.

ESTILS DE VIDA

Càries: com prevenir-les?

Foto: Pexels

i SALUT

El Departament de Salut, a través del seu Canal Salut, alerta que la càries "és una de les malalties més freqüents a Catalunya" i que pot arribar a destruir les dents. També explica que la càries no té una única causa: "En la seva aparició hi participen la flora de la boca, restes d'aliments (especialment els sucres), la poca resistència de l'esmalt dental i la capacitat més o menys protectora de la saliva". Hi ha condicions, per tant, que n'afavoreixen l'aparició: l'excés de sucres a la dieta, la manca d'higiene bucal, la susceptibilitat de les dents (sobretot si no es tracten amb fluor) i el tipus de bacteris que hi ha a la boca (no tots en provoquen).

Davant d'això, des de Salut fan una sèrie de recomanacions per prevenir les càries. El primer consell és la reducció del consum de dolços. En aquest sentit, el departament recorda que prendre refrescs, sucus envasats o brioixeria més de dos cops per setmana implica sobrepassar el màxim de sucre recomanable. Per contra, hi ha aliments que redueixen el risc de patir càries: formatges, llet i productes rics en midó, com ara cereals i llegums. D'altra banda, cal raspallar-se les dents després de cada àpat, visitar el dentista almenys un cop l'any i glopejar amb fluor.

Les claus.....

MENYS SUCRE

Cal reduir el consum de dolços, ja que l'excés de sucre afavoreix la multiplicació dels bacteris a la boca

ALIMENTS BONS

N'hi ha que redueixen el risc de càries: formatges, llet i els rics en midó (cereals, llegums i tubercles)

RASPALLAR LES DENTS

S'ha de fer almenys dos cops al dia i preferiblement després de cada àpat

ALTRES HÀBITS

Cal anar al dentista un cop a l'any com a mínim i es recomana fer glopejos amb una solució fluorada

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procuram constantment avançar,
Innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem als nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servel sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es